

בְּתִיב, (משלי ח) לְהִנָּחִיל אֹהֲבֵי יֵשׁ וְאַצְרוּתֵיהֶם אִמְלֵא.

בְּרֵאשִׁית רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח (ישעיה נא) וְאָשִׁים דְּבַרִּי
בְּפִיךָ. כִּמְה אֵית לִיה לְבַר נֶשׁ
לְאַשְׁתֵּדֵלָא בְּאוּרֵיתָא יִמָּא וְלִילִיא, בְּגִין דְּקִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא צִיִּית לְקַלְהוֹן דְּאַנוּן דְּכַתְעַפְּקִי בְּאוּרֵיתָא,
וּבְכָל מְלָה דְּאַתְחַדָּשׁ בְּאוּרֵיתָא עַל יְדָא דְּהָהוּא
דְּאַשְׁתֵּדֵל בְּאוּרֵיתָא, עָבִיד רְקִיעָא חֲדָא.

תַּנּוּן בְּהֵיִא שְׁעָתָא דְּמְלָה דְּאוּרֵיתָא אֶתְחַדָּשֶׁת
מִפּוּמִּיה דְּבַר נֶשׁ, הֵהִיא מְלָה סְלָקָא וְאַתְעַתְדַת
קַמִּיה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיל
לְהֵהִיא מְלָה וְנָשִׁיק לָהּ וְעַטַר לָהּ בְּשַׁבְעִין עֶטְרִין
גְּלִיפִין וּמְחַקְקוֹן. וּמְלָה דְּחֻכְמָתָא דְּאַתְחַדָּשָׁא, סְלָקָא
וְיִתְבָּא עַל רִישָׁא דְּצַדִּיק חַי עַלְמִין. וְטָסָא מִתַּמָּן
וְשָׁטָא בְּשַׁבְעִין אֶלְף עַלְמִין וְסְלִיקַת לְגַבִּי עֵתִיק יוֹמִין.

לשון הקודש

שְׁמַעוֹן פָּתַח בַּתּוֹרָה, עוֹשֶׂה רְקִיעַ אַחֲדָא.
שְׁנִינְוָה, בְּשַׁעָה הֵהִיא שְׁדַבֵּר תּוֹרָה
מִתְחַדָּשׁ מִפִּי אָדָם, הַדְּבַר הַהוּא עוֹלָה
וּמִזְמָן לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹטֵל אֶת אוֹתוֹ
הַדְּבַר (תּוֹרָה) וּמַנְשֵׁק אוֹתוֹ, וְעַטַר אוֹתוֹ
בְּשַׁבְעִים עֶטְרוֹת גְּלוּפוֹת וּמְחַקְקוֹת. וְדַבֵּר
חֻכְמָה שְׁהִתְחַדָּשׁ, עוֹלָה וְיוֹשֵׁב עַל רֵאשׁ

יּוֹחֵאֵי שְׁזָכָה לְכָךְ. עָלָיו כְּתוּב (משלי ח)
לְהִנָּחִיל אֹהֲבֵי יֵשׁ וְאַצְרוּתֵיהֶם אִמְלֵא.
בְּרֵאשִׁית. רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח, (ישעיה נא)
וְאָשִׁים דְּבַרִּי בְּפִיךָ. כִּמְה יֵשׁ לְאָדָם
לְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, מִשּׁוּם
שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַשֵּׁב לְקוֹלוֹת
אוֹתָם שְׁמַתְעַפְּקִים בַּתּוֹרָה. וּבְכָל דְּבַר
שְׁמַתְחַדָּשׁ בַּתּוֹרָה עַל יְדֵי אוֹתוֹ

וְכָל מַלְיָן דְּעַתִּיק יוֹמִין מַלְיָן דְּחֻכְמָתָא אֲנֹן בְּרִיזִין
סְתִימִין עֲלָאִין.

וְהֵיכֵי מְלָה סְתִימָא דְחֻכְמָתָא דְאִתְחַדְשֵׁת הָכָא בַר
סְלֻקָא אִתְחַבְרַת בְּאֲנֹן מַלְיָן דְּעַתִּיק יוֹמִין
וְסְלֻקָא וְנַחְתָּא בְּחַדְיָהוּ וְעֵאלַת בְּתַמְנִיסַר עֲלֻמִין
גְּנִיזִין (ישעיה סד) דְּעֵינִין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זִוְלַתְךָ. נְפְקִי
מִתַּמָּן וְשָׁטְאן וְאַתִּינִין מְלִיאָן וְשִׁלְמִין וְאַתְעַתְדוּ קַמִּי
עַתִּיק יוֹמִין.

בְּהֵיכֵי שַׁעְתָּא אָרַח עַתִּיק יוֹמִין בְּהַאי מְלָה וְנִיחָא
קַמִּיָּה מְכַלָּא. נְטִיל לְהֵיכֵי מְלָה וְאַעְטַר
לָהּ בְּתַלְתַּת מָאָה וְשִׁבְעֵין אֶלְפֵי עֶטְרִין. הֵיכֵי מְלָה
טַסַּת וְסְלֻקָא וְנַחְתָּא וְאַתְעַבִּידָא רְקִיעָא חָדָא. וְכֵן כָּל
מְלָה וּמְלָה דְּחֻכְמָתָא (ס"א אִתְעַבְדִּין) (ס"א רְקִיעִין) קַמִּימִין

לשון הקודש

זוֹלַתְךָ (שם סד). יוֹצֵאִים מִשָּׁם וּמְשׁוּמִים
וְהוֹלְכִים מִלְּאִים וְשִׁלְמִים וּמְזַדְמָנִים לְפָנֵי
עַתִּיק הַיָּמִים.

בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה מְרִיחַ עַתִּיק הַיָּמִים אֶת
הַדְּבָר הַזֶּה, וְזֶה נֹחַ לְפָנָיו מִן הַכֹּל. נוֹטֵל
אֶת אוֹתוֹ הַדְּבָר, וּמַעְטַר אוֹתוֹ בְּשִׁלְשׁ
מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֶלְפֵי עֶטְרוֹת. אוֹתוֹ הַדְּבָר
טָס וְעוֹלָה וְיוֹרֵד, וְנַעֲשֶׂה רְקִיעַ אֶחָד. וְכֵן
כָּל דְּבָר וְדְבָר שֶׁל חֻכְמָה (ס"א נַעֲשִׂים) (ס"א
רְקִיעִים) עוֹמְדִים בְּקִיּוּם שְׁלָם לְפָנֵי עַתִּיק

הַצְּדִיק חַי הַעוֹלָמִים, וְטָס מִשָּׁם וּמְשׁוּמִים
בְּשִׁבְעִים אֶלְפֵי עוֹלָמוֹת וְעוֹלָה אֶל עַתִּיק
הַיָּמִים. וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁל עַתִּיק הַיָּמִים,
דְּבָרֵי חֻכְמָה הֵם בְּסוֹדוֹת נְסֻתָרִים
עֲלִיוֹנִים.

וְאוֹתוֹ הַדְּבָר הַנְּסֻתָר שֶׁל חֻכְמָה
שֶׁהִתְחַדַּשׁ כְּאוֹן, בְּשֵׁהוּא עוֹלָה, מִתְחַבֵּר
עִם אוֹתָם הַדְּבָרִים שֶׁל עַתִּיק הַיָּמִים,
וְעוֹלָה וְיוֹרֵד עִמָּהֶם וְנִכְנָס בְּשִׁמוּנָה עֶשֶׂר
עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים שְׁעִין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים

בְּקִיּוּמָא שְׁלִים קָמִי עֲתִיק יוֹמִין. וְהוּא קָרִי לֹון שְׁמַיִם
 תְּחִלָּתָא, שְׁמַיִם מְחֻדָּשִׁים, סְתִימִין דְּרִזִּין דְּתַכְמָתָא
 עֲלָאָה. וְכָל אֲנֹון שְׁאָר מְלִין דְּאוּרִיתָא דְּמִתְחִדְשִׁין
 קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא וְסֻלְקִין וְאֲתַעְבִּידוּ
 אֲרֻצוֹת תְּחִיִּים. וְנִתְתִין וּמִתְעַפְרִין לְגַבִּי אֶרֶץ חַד,
 וְאֲתַחֲדַשׁ וְאֲתַעְבִּיד כֹּלָא אֶרֶץ חֲדָשָׁה מִתְּחִילָא מְלָה
 דְּאֲתַחֲדַשׁ בְּאוּרִיתָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, ^(ישעיה טו) כִּי בָאֲשֶׁר הַשְּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים
 וְהָאֶרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה עוֹמְדִים לְפָנַי
 וְגו'. עָשִׂיתִי לֹא כְּתִיב אֲלָא עוֹשֶׂה, דְּעֵבִיד תְּדִיר
 מֵאֲנֹון חֲדוּשִׁין וְרִזִּין דְּאוּרִיתָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, ^{(ישעיה}
^{נא)} וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיד וּבְצֵל יָדַי כְּסִיתִיד לְנִטְעַ שְׁמַיִם
 וְלִיסוּד אֶרֶץ. הַשְּׁמַיִם לֹא כְּתִיב אֲלָא שְׁמַיִם.

לשון הקודש

וְעַל זֶה כְּתוּב ^(ישעיה טו) כִּי בָאֲשֶׁר הַשְּׁמַיִם
 הַחֲדָשִׁים וְהָאֶרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה
 עוֹמְדִים לְפָנַי וְגו'. עָשִׂיתִי לֹא כְּתוּב, אֲלָא
 עוֹשֶׂה. שְׁעוֹשֶׂה תְּמִיד מֵאוֹתָם הַחֲדוּשִׁים
 וְהַסּוּדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. וְעַל זֶה כְּתוּב ^(שם נא)
 וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיד וּבְצֵל יָדַי כְּסִיתִיד
 לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ. לֹא כְּתוּב
 הַשְּׁמַיִם, אֲלָא שְׁמַיִם.

הַיָּמִים. וְהוּא קוֹרָא לְהֵם שְׁמַיִם חֲדָשִׁים,
 שְׁמַיִם מְחֻדָּשִׁים, נִסְתָּרִים שֶׁל סוּדוֹת שֶׁל
 חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה. וְכָל אוֹתָם שְׁאָר דְּבָרִי
 הַתּוֹרָה שְׁמִתְחֻדָּשִׁים, עוֹמְדִים לְפָנַי
 הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹלָיִם וְנִעְשִׂים
 אֲרֻצוֹת תְּחִיִּים, וְיִוְרְדִים וּמִתְעַפְרִים לְאֶרֶץ
 אַחַת, וּמִתְחֻדָּשׁ וְנִעְשֶׂה הַכֹּל אֶרֶץ חֲדָשָׁה
 מֵאוֹתוֹ הַדְּבָר שֶׁהִתְחַדָּשׁ בַּתּוֹרָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מֵהוּ וּבָצַל יָדַי כְּפִי תִיד. אָמַר לִיָּה
 בְּשַׁעֲתָא דְאַתְמָסַר אוֹרֵייתָא לְמִשָּׁה, אָתוּ כְּמָה
 רַבּוּא דְמִלְאֵכִי עֲלָאִין לְאוּקְדָא לִיָּה בְּשַׁלְּהוּבָא
 דְּפוּמְהוֹן, עַד דְּחִפָּא עֲלֵיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהַשְׁתָּא
 דְּתַאי מְלָה סְלָקָא וְאַתְעֵסְרַת וְקִימָא קַמִּי קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, אִיְהוּ חֲפִי עַל תְּהִיא מְלָה וְכַפִּי עַל תְּהוּא
 בַּר נֶשׁ דְּלֹא יִשְׁתְּמוּדַע לְגַבִּיְהוּ אֶלֶּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא. וְלֹא יִקְנָאוּן לְגַבִּיָּה עַד דְּאַתְעֵבִיד מִתְּהִיא מְלָה
 שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאַרְצֵן חֲדָשָׁה הָדָא הוּא דְכְּתִיב וּבָצַל
 יָדַי כְּפִי תִיד לְנִטּוּעַ שָׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ. מִכָּאן דְּכָל
 מְלָה דְסֻתִּים מֵעֵינָא סְלָקָא לְתוּעֵלְתָא עֲלָאָה הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נא) וּבָצַל יָדַי כְּפִי תִיד. וְאַמַּאי אֶתְחַפִּי
 וְאַתְכַּפִּי מֵעֵינָא, בְּגִין לְתוּעֵלְתָא עֲלָאָה. הָדָא הוּא
 דְכְּתִיב לְנִטּוּעַ שָׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ כְּמָה דְאַתְמַר.

לשון הקודש

הקדוש-ברוך-הוא, ולא יקנאו לו, עד
 שנעשה מהדבר (תורה) שהוא שמים
 חדשים וארץ חדשה. זהו שכתוב ובצל
 ידי כפיתיד לנטע שמים וליסוד ארץ.
 מכאן שכל דבר שנסתר מן העין, עולה
 לתועלת עליונה. זהו שכתוב ובצל ידי
 כפיתיד. ולמה נעלם ומתכסה מן העין?
 בשביל תועלת עליונה. זהו שכתוב לנטע
 שמים וליסוד ארץ, כמו שאמרנו.

אמר רבי אלעזר, מה זה ובצל ידי
 כפיתיד? אמר לו, בשעה שגמסרה
 התורה למשה, באו כמה רבואות של
 מלאכים עליונים לשרף אותו בשלהבת
 פיהם, עד שכפה עליו הקדוש-ברוך-
 הוא. וכעת שהדבר הזה עולה ומתעטר
 ועומד לפני הקדוש-ברוך-הוא, הוא
 מכסה על אותו הדבר, ומכסה על אותו
 האדם שלא יכר אליהם אלא

וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָהּ. וְלֵאמֹר לְאַנּוֹן תִּרְעִין
 וּמְלִין דְּמִצְוֵי־יְיָ אֵלֶיךָ עַל אֲלֵיךָ עַמִּי אֲתָהּ.
 אַל תִּקְרִי עַמִּי אֲתָהּ, אֲלֵא עַמִּי אֲתָהּ לְמַהְיֵי שׁוֹתֵפָא
 עַמִּי, מָה אֲנָא בְּמִלּוּלָא דִּילִי עֲבָדִית שָׁמַיִם וָאָרֶץ
 בְּמָא דְאַתְּ אָמַר, (תהלים לג) בְּדַבֵּר יי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, אוֹף
 הִכִּי אַתְּ. וּפְאִין אַנּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵי־תָא. וְאִי תִיבָא
 דְּמַלְהָ דְכָל בְּרַ נֶשׁ דְּלֵא יַדַּע עֲבִיד דָּא.

תָּא חַזִּי, הֵהוּא דְלֵא אֲרַחֲיָה בְּרִזִּין דְּאוּרֵי־תָא וְחַדֵּשׁ
 מְלִין דְּלֵא יַדַּע עַל בּוּרֵי־יְהוֹן בְּדַקָּא יְאוּת, הֵהוּא
 מְלָה סְלָקָא וְנָפִיק לְגַבִּי הֵהוּא מְלָה (משלי טו) אִישׁ
 תִּהְפּוּכּוֹת לְשׁוֹן שִׁקְרָא, מִגּוֹ נִיקָבָא דְתִהוּמָא רַבָּא וְדָלִיג
 חֲמִשׁ מָאָה פְּרָסִי לְקַבְּלָא לְחַהֲיָא מְלָה וְנָטִיל לָהּ
 וְאִזִּיל בְּתַהֲיָא מְלָה לְגוֹ נִיקָבִיָּה וְעֲבִיד בָּהּ רְקִיעָא
 דְשׁוּא דְאַקְרִי תַהוּ. וְטָם בְּתַהוּא רְקִיעָא הֵהוּא אִישׁ

לשון הקודש

בַּא רְאָה, אוֹתוֹ שְׂאִין דְּרַכּוֹ בְּסוּדוֹת
 הַתּוֹרָה וּמַחֲדֵשׁ דְּבָרִים שְׂאִינוּ יוֹדַע עַל
 בְּרָיִם כְּרֵאוּי, אוֹתוֹ הַדְּבָר עוֹלָה וְיוֹצֵא
 לְאוֹתוֹ הַדְּבָר אִישׁ תִּהְפּוּכּוֹת לְשׁוֹן שִׁקְרָא
 מִתּוֹךְ נִקְבַּת הַתְּהוּם הַגְּדוֹל, וּמְדַלֵּג חֲמִשׁ
 מֵאוֹת פְּרָסָאוֹת לְקַבֵּל אֶת אוֹתוֹ הַדְּבָר.
 וְנִטִּיל אוֹתוֹ, וְהוֹלֵךְ עִם אוֹתוֹ הַדְּבָר לְתוֹךְ
 הַנִּקְבַּת שְׁלוֹ, וְעוֹשֶׂה בּוֹ רְקִיעַ שֶׁל שׁוּא
 שְׂנַקְרָא תַהוּ. וְטָם בְּאוֹתוֹ הַרְקִיעַ אוֹתוֹ

וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָהּ. וְלֵאמֹר –
 לְאוֹתָם הַשְּׁעָרִים וְהַדְּבָרִים הַמְּצַנִּינִים אֵלּוּ
 עַל אֵלּוּ – עַמִּי אֲתָהּ. אַל תִּקְרִי עַמִּי אֲלֵא
 עַמִּי אֲתָהּ, לְהִיּוֹת שְׂתַף עַמִּי. מָה אֲנִי
 בְּדַבּוֹר שְׁלִי עֲשִׂיתִי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, כְּמוֹ
 שְׂנַאֲמַר (תהלים לג) בְּדַבֵּר ה' שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ –
 אוֹף כְּךָ אֲתָהּ. אֲשֶׁרִי אוֹתָם שְׂמִשְׁתַּדְּלִים
 בַּתּוֹרָה. וְאִם תֵּאמַר שְׂדַבּוֹר שֶׁל כָּל אָדָם
 שְׁלֵא יוֹדַע עוֹשֶׂה כְּזֶה.

תִּהְיוּכֹת שִׁיתָא אֲלֵפֵי פִרְסֵי בְּזִמְנָא חָדָא. בִּינֵן דִּהֲאֵי
 רְקִיעָא דְשׁוּא קָאִים נְפֻקְת מִיַּד אִשְׁת זְנוּנִים וְאִתְקִיף
 בְּהֵוּא רְקִיעָא דְשׁוּא (נ"א היא) (נ"א ואיש תהפוכות) וְאִשְׁתִּתְפַּת
 בֵּיה וּמִתְמָן נְפֻקְת וְקָטְלַת כַּמָּה אֲלָפִין וּרְבֻוּן, בְּגִין
 דְּכִד קָיִימַת בְּהֵוּא רְקִיעָא אִית לָה רְשׁוּ וַיְכַלְתָּא
 לְמַהוּי טָם כָּל עֲלָמָא בְּרַגְעָא חָדָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה ה) הוּי מוֹשְׁבֵי הָעוֹן בְּחִבְלֵי
 הַשָּׂוֵא. הָעוֹן דָּא דְכוּרָא. וְכַעְבוֹת הָעֲגָלָה
 חֲטָאָה. מָאן חֲטָאָה, דָּא נִוְקְבָא דְאִקְרִי חֲטָאָה. אִיהוּ
 מְשִׁיךְ תְּהוּא דְאִקְרִי עוֹן בְּאֵנוֹן חִבְלֵי הַשָּׂוֵא. וְלְבַתֵּר
 כַּעְבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה, לְהֵהִיא נִוְקְבָא דְאִקְרִי חֲטָאָה,
 דִּתְמָן אִתְתְּקַפַּת לְמַהוּי טָם לְקַטְלָא בְּנֵי נְשָׂא. וְעַל
 דָּא (משלי ז) כִּי רַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה, מָאן הַפִּילָה,
 דָּא הֵהִיא חֲטָאָה דְקַטְלִית בְּנֵי נְשָׂא. מָאן גָּרִים

לשון הקודש

וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה ה) הוּי מוֹשְׁבֵי הָעוֹן
 בְּחִבְלֵי הַשָּׂוֵא. הָעוֹן זֶה הַזְּכוּר. וְכַעְבוֹת
 הָעֲגָלָה חֲטָאָה, מִי חֲטָאָה? זֶה הַנְּקֻבָּה
 שְׁנִקְרְאָת חֲטָאָה. הוּא מוֹשֵׁךְ אֶת אוֹתוֹ
 שְׁנִקְרְאָ עוֹן בְּאוֹתָם חִבְלֵי הַשָּׂוֵא. וְאַחַר
 כֵּךְ כַּעְבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה, אֶת אוֹתָהּ
 הַנְּקֻבָּה שְׁנִקְרְאָת חֲטָאָה, שְׁשֵׁם הַתְּגַבְרָה
 לְהִיּוֹת טָסָה לְהַרְג בְּנֵי אָדָם. וְעַל זֶה (משלי
 ז) כִּי רַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה. מִי הַפִּילָה? זֶה

אִישׁ תִּהְיוּכֹת שִׁשְׁת אֲלָפִים פִּרְסָאוֹת
 בְּפַעַם אַחַת. וְכִיּוֹן שְׁהִרְקִיע הַזֶּה שֶׁל שׁוּא
 עוֹמֵד, מִיַּד יוֹצֵאת אִשְׁת זְנוּנִים וּמִתְחַנְקַת
 בְּאוֹתוֹ הִרְקִיע שֶׁל שׁוּא וְנִ"א הִיא וְנִ"א וְאִישׁ
 תִּהְיוּכֹתוֹ וּמִשְׁתִּתְפַּת עִמוֹ, וּמִשָּׁם יוֹצֵאת
 וְהוֹרְגַת כַּמָּה אֲלָפִים וּרְבֻבּוֹת. מִשּׁוּם
 שְׁכַפְאָשֶׁר הִיא עוֹמֵדַת בְּרְקִיע הַהוּא, יֵשׁ
 לָהּ רְשׁוֹת וַיְכַלְת לְהִיּוֹת טָסָה אֶת כָּל
 הָעוֹלָם בְּרַגְעָא אַחֵר.

דא, תלמיד חכם דלא מטי להוראה ומורה,
רחמנא לשזבן.

אמר רבי שמעון לחבריא במטותא מנייכו דלא
תפקון מפומייכו מלה דאורייתא דלא
ידעתון ולא שמעתון מאילנא רברבא בדקא יאות,
בנין דלא תהיון גרמין לההוא חטאה לקטלא
אכלוסין דבר נש למננא. פתחו בלהון ואמרו:
רחמנא לשזבן, רחמנא לשזבן.

תא חזי, באורייתא ברא קדשא ברוך הוא עלמא,
והא אוקמוה דכתיב, (משלי ה) ואהיה אצלו
אמון ואהיה שעשועים יום יום ואיהו אסתכל בה
זמנא ותרין ותלתא וארבע זמנין, ולבתר אמר לון,
ולבתר עבד בה עבדתא. לאולפא לבני נשא
דלא ייתון למטעי בה. כמה דאת אמר, (איוב כח)

לשון הקודש

ואמרו, הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו.
בא ראה, בתורה ברא הקדוש ברוך
הוא את העולם, והנה באורה שכתוב (שם
ה) ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום
יום. והוא הסתכל בה פעם ושתים ושלוש
וארבע פעמים, ואחר כך אמר אותם,
ואחר כך עשה בה מעשה, ללמד את בני
אדם שלא יבאו למעות בה, כמו שנאמר

אותה החטאה שהורגת בני אדם. מי
גרים את זה? תלמיד החכם שלא הגיע
להוראה ומורה. הרחמן יצילנו.
אמר רבי שמעון לחברים, בבקשה מכם
שלא תוציאו מפיכם דבר תורה שלא
ידעתם ולא שמעתם מעין גדול פראוי,
כדי שלא תהיו גרמים לאותה החטאה
להרג המוני בני אדם להנם. פתחו כלם